

בבית המשפט העליון

ע"פ 8313/18 - א'

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: שמעון מידטשי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' אברבנאל) מיום 11.10.2018 בת"פ 60905-11-16

בשם המבקש: עו"ד חיים רייכבך

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' אברבנאל) מיום 11.10.2018 בת"פ 60905-11-16, במסגרתו הושתו על המבקש 16 חודשי מאסר בפועל בתוספת הפעלת מאסר על תנאי של 6 חודשים בפועל, תקופות שונות של מאסר על תנאי ופיצויים למתלונן בסך של 10,000 ש"ח. בקשת עיכוב הביצוע לא התייחסה לרכיב הפיצויים.

1. ביום 27.11.2016 הוגש נגד המבקש ונגד בנו כתב אישום המייחס להם גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ואיומים. על פי עובדות כתב האישום, ביום 8.11.2016 בסמוך לשעה 20:00 ניגשו המבקש ובנו אל המתלונן ובשל סכסוך אשר טיבו לא הוברר החלו לתקוף אותו במכות אגרוף לעבר פניו. לאחר שנפל המתלונן אל הקרקע, המשיכו השניים לבעוט בו בכיוון פניו ולבסוף אף איים המבקש על המתלונן כי יפגע בכלבו. כתוצאה ממעשיהם נגרם למתלונן שבר באפו, שטף דם סמוך לעינו ושפשופים במצחו.

2. ביום 4.3.2018 ניתנה הכרעת דין מקיפה המתפרשת על פני 29 עמודים, בגדרה הורשעו המבקש ובנו בעבירות שיוחסו להם. בהכרעתו הסתמך בית המשפט על הודעת המתלונן בבית החולים, תיעוד רפואי על אודות הפגיעות בו, בחינת גרסת הנאשמים ועוד. כאמור לעיל, ביום 11.10.2018 ניתן גזר הדין בעניינו של המבקש. בית המשפט עמד על כך שמעשי המבקש ובנו עלולים היו להסתיים בפגיעה אנושה כבריותו של המתלונן ואף בסיכון לחייו. עוד צוין כי למבקש עבר פלילי עשיר, הכולל 18 הרשעות קודמות, בהן עבירות רכוש נשק ואלומות ועד לא מכבר ריצה מאסר בפועל. בשים לב לכך, מצא בית המשפט כי על מנת להלום את התנהגותו ולהרתיע אותו ואחרים מלנקוט בדרך זו יש להטיל עליו עונש מכביד, הכולל מאסר בפועל.

3. ביום 22.11.2018 הגיש המבקש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין. לצד זאת הוגשה גם הבקשה שלפני לעיכוב ביצוע העונש עד להכרעה בערעור. טרם הוגשו נימוקי הערעור, אך בדיון שהתקיים לפני נטען כי סיכויי הערעור טובים שכן בית משפט קמא התעלם ממספר עדויות, בהן עדות המתלונן בבית המשפט, בה חזר בו מההודעה שמסר למשטרה בבית החולים הקושרת את המבקש לאירוע. עוד נטען כי העונש אשר הוטל על המבקש חמור באופן ניכר מהעונש שהוטל על בנו, וחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות בהן הורשע מהווה אף הוא שיקול להימנעות ממאסר בפועל. כן צוין כי המבקש שילם את מלוא הפיצוי שנפסק עבור המתלונן, נעשתה "סולחה" בין המשפחות, והוא מצוי כעת בעיצומו של הליך שיקומי שעשוי להיפגע כתוצאה מכניסתו לכותלי בית הסוהר.

4. המשיבה סבורה מנגד כי יש לדחות את הבקשה. גזר דינו של בית המשפט המחוזי אינו מחמיר עם המבקש אלא מקל עמו, והמשיבה אף שקלה לערער על קלות העונש. באשר לטענות המבקש בדבר הפער בין העונש שהוטל עליו ובין העונש שהוטל על בנו, נטען כי למבקש עבר פלילי כבד הכולל עבירות אלימות רבות, שלא כמו בנו, והוא אינו מקבל אחריות על מעשיו.

5. לאחר עיון בבקשה ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי עונש מאסר אשר הושת על נאשם יבוצע מיד לאחר מתן גזר הדין, למעט במקרים חריגים, ואין בהגשת ערעור כשלעצמה כדי להצדיק את עיכוב ביצוע גזר הדין (ע"פ 4722/18 חסן נ' מדינת ישראל (17.7.2018)). זאת, ביתר שאת שעה שערעור על הכרעת הדין וגזר הדין הוגש ללא נימוקים מפורטים כבענייננו.

על פניו, ומבלי לקבוע מסמרות, המשוכה שעל המערער לעבור בקשר לערעור על הכרעת הדין המבוססת כולה על ממצאי עובדה, הינה גבוהה. כמו כן, בהתייחס לגזר הדין, נראה גם כן מבלי לקבוע עמדה נחרצת, כי האפשרות שערכאת הערעור תקל בעונשו של המבקש בצורה כה משמעותית, עד כדי שיעמוד על עבודות שירות, קלושה. שכן, כפי שקבע בית המשפט המחוזי, המבקש ובנו הורשעו בביצוע עבירות חמורות ומעשיהם הטילו אימה על המתלונן וחבריו שנכחו באירוע, אשר ניכרה היטב בעת החקירה והמשפט. לצד זאת, בית המשפט התחשב במכלול הנסיבות הקיימות, לרבות מאמצי שיקום וגמילה מסמים שעושה המבקש.

המבקש יתייצב אפוא לריצוי עונשו בבית המעצר "ניצן" ביום 17.12.2018 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, י"ח בכסלו התשע"ט (26.11.2018).

ש ו פ ט